

de cōtră inimicii, în fine poperulū romanū însărcinâ cu terminarea acestui resbellū pre domitoriulū Cartaginei, P. Corneliū Scipione Aemilianū Africanū, care mai înainte de tōte restabili disciplina militariă, apoi împressurâ cetatea, și după 15 luni o constrinse prin fōme a se suppone, și o rase. a. R. 620. Ellū căpetâ numele de Numantinū. De atunci încōce se plecâ tōtă Ispania suptū domnia Romanilorū, afară de popórele muntene din partea merinoptiale,-- ultimii Cantabri se subjugarâ numai de imperătorilū Octavianū.

XIV.

Gallia. Istria. Resbellulu servile

Totū de o dată cu resbellele din Ispania și din Asia, Romanii avurâ lupte continue și în Gallia cisalpină. Gallii cari fusseră bătūți încă înainte de resbellulū II punicū, se uniră cu Annibale după trecerea acestuia în Italia. Romanii avurâ, a se mai luptă cu dînșii pîno la a. R. 581, pceumū și cu Liguriū pîno la a. R. 600, mai fōră interrompere.—In Gallia transalpină se serviră Romanii cu ocasiunea chiamării ce li se făcū de cōtră cetatea Massilia în contra Gallilorū, spre a și întinde domnia și în acea țerră, ei fundarâ coloniile *Aquae Sextiae* și *Narbone*, a. R. 631. Cerțile între popórele gallice favoriră progressulū Romanilorū: Arvernii deveniră soții, Allobrogii suppuși romanii a. R. 632. Locurile coprinse de Romani formarâ o provinciă romană, care mai în urmă se numi scurtū *Provincia* (de unde apoi *Provence*).—Assémine și Carnii, Istrii, și Dalmații se suppușeră Romanilorū, și se fundâ colonia *Aquileia*. Insulele baleare încă veniră în possessiunea Romanilorū.—Dară în Sicilia se revoltarâ servii, și causeră o revoluțiune generală (*bellum servile*), subtū conducerea unui surianū Eunu, care pretindea a fi inspiratū de